

مامۇستا كرېكار

يادى به در

یادی به در

مأموستا کریکار

يادی بهدر

وتاری: ماموستا کرئکار

نووسینه وهی: زانکوی زادی

سالی: ۲۰۲۰ ز- ۱۴۴۱ ک

زانکوی زادی بهدر

مالپه ری زادی

www.zadyreman.com

فہیسبووک

www.fb.com/zadyreman

تویتهر

twitter.com/zadyreman

ٹییمہ یل

Zadyreman@gmail.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِن الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا
وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ
لَهُ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

﴿١٠٢﴾ آل عمران: ١٠٢

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا
وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ ءَالَا رَحْمَٰنٍ إِنَّ اللَّهَ

كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١٠١﴾ النساء: ١

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٦﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ
أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا

عَظِيمًا ﴿٧٦﴾ الأحزاب: ٧٠ - ٧١

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ
فِي النَّارِ.

پیشه کی:

بسم الله الرحمن الرحيم

له زۆربهی سألەکانی رابردوودا هەر کات که روژی
حه‌قدهی رهمه‌زان هاتووته پیشه‌وه جه‌نابی مامۆستا
کرێکار -خوای گه‌وره له زیندانی تاغوتان رزگاری
بکات- یادی ئەم روژهی به باس کردنی
غه‌زای «به‌در» به‌رز و گه‌وره راگرتوووه بۆ ئەوهی زیاتر
موسولمانان به‌ره جیهاده که ته‌شجیع بکات و بۆیان روون
بکاته‌وه که سه‌رکه‌وتنی ئیمانداران ته‌نیا له ده‌ستی
به‌توانای په‌روه‌ردگاردایه‌و توێشه‌ی ته‌قواکاری و نه‌ترسی
و وزه‌به‌رزی ئەوێت. مامۆستا هه‌موو سائیک له یادی
به‌دردا زیاتر له جاران ده‌رسی جیهاد و ئازایه‌تیان فێر
ئەکات و به باس کردنی ئایه‌ته پیرۆزه‌کانی سووره‌تی
ئه‌نفال دله‌ کانمان ئەجوولێنێت. ته‌سویره‌کانی مامۆستا له
یادی به‌در ئەوه‌نده جوان و تێر و توخن که بیسه‌ر هه‌ست

ئەكات خۆی بە چاوی خۆی دیمەنەکان ئەبینیت. ئەگەر
 چی جەنابی مامۆستا رەمەزانی سالی ۲۰۱۷ی بە باسی
 چیرۆکی سەیدنا موسا - دروودی خوی لە سەر بێت -
 ئیختیساس دابوو بەلام لە رۆژی حەقدەهی مانگا
 ھەرە کوو جارێ باسی یادی بەدری کرد و لە رۆژی
 ۱۸دا درێژەیی دایە باسی چیرۆکی سەیدنا موسا. ئەم
 نامیلە کە یە بەردەست باسی یادی بەدری ھەمان سالی کە
 بە پشتیوانی خوی گەرەو بە ئیزنی خۆی مامۆستا
 ویدیۆ کە یان کردوو ھە نووسراو ھە پیشکەشی ئە کەین. لە
 خوی گەرەو بێ ھاوتا ئە پارێنەو ھە بیکاتە مایەیی خیر بو
 ھەموو ئیمانداران و ھۆیە ک بو زیندوو بوونەو ھە رووخی
 جیھاد لە ناو موسولمانانی کوردستاندا. ھەرە ھا دەستی
 پارانەو ھە بەرەو دەرگای پەرەردگار بەرز ئە کەینەو ھە
 مامۆستای ئازیز و نەبەزمان لە زیندانی تاغوتان و
 دلچلکەن رزگار بکات؛ ئامین.

يادی به در

يادی به دره يادی رۆژيکی زۆر مێژوویییه، رۆژی
رووداوێک که مه جرای رپهوی مێژووی گۆری،
موسولمانان و یاوه رانی پیغه مبهری خوا - علیه الصلاة
والسلام- خۆیان کۆ کرده وه بۆ ئه وهی بچنه سه ر
کاروانێک، کاروانی قورهیش که له شامه وه ئه هاته وه
به ره وه مه که هه زار خۆشتر و سی بۆ چل پیاوی له گه لا
بوو، سه روه ت و سامانی زۆری قورهیشی تیا بوو؛
ته نانه ت ئه لێن مالی ده وله مه ند نه مابوو که باریکی له و
خۆشترانه نه بووبی ت پیغه مبهری خوا - علیه الصلاة
والسلام- هه واله که ی پێ گه یشت وه کوو ئه بوو ئه ییوبی
ئه نساری- خوای لێ رازی بی ت - ئه گێرپه ته وه وه ئه فهرمویت
که هه واله که گه یشت به پیغه مبهری خوا - علیه الصلاة
والسلام- فهرمووی با برۆین خوای گه وره وه عدی یه کیکی
له دوو سه رکه وتنی پێ به خشیوم را نه وه ستا هه تا کوو

هه نديک سه حابه ئه سپه کانيان ئه هيننه وه له دهشت و دهر؛
 که ري که وتن دوو ئه سپ و هفتا خوشتريان پي بوو
 ژماره يان ۳۱۴ بۆ ۳۱۷ کهس بوو روڤيشتنه دهره وه له شار
 تاوه کوو بتوانن ريگا له کاروانه که بگرن. که
 پيغه مبهري خوا - عليه الصلاة والسلام- نزیکي به در
 بوويه وه دوو کهسي نارد سوراغي ئه و ناوچه يه ي بۆ بگرن
 و دوو کهسه که گه رانه وه، له و سه ريشۆ ئه بوو سوفيان
 کابرايیکي به کري گرتبوو که هه والي ئه و ناوچه يه ي
 بداتي کابرا گه رايه وه بۆ لاي ئه بوو سوفيان و وتي بهس
 دوو کهسم بيني هاتن له و بيرانه ئاويان هه لگرت و
 روڤيشتن. ئه بوو سوفيان شاره زا بوو يه کسه ر روڤيشته
 شوييني دوو کهسه کهو خوشتره کانيان، پشقلي
 خوشتره کاني شکاند و يه کسه ر وتي ئه مانه له مه دينه وه
 هاتوون و هي موحه ممه دن! ئه و کاته يه کسه ر ريگاي
 کاروانه کهي هه موو گوڤري روڤيشت به ره و دهرياي سوور
 و به که ناري دهرياي سوورا تيپه ر بوون و روڤيشتن،

یه کیکیشی به کری گرت که ناوی زه مزه می غیفاریه که
 پرواته وه بو ناو مه ککه و هاوار بکات. زه مزه می غیفاری
 دهنگی زل بوو، لووتی خوشره که ی بریندار کرد وه کوو
 ته تک کردن و هاواری کرد له خه لکه که و وتی: وهرن
 بگه نه فریای کاروانه که تان سهروهت و سامانتان
 موحه ممه د هه مووی برد؛ ئاگایشی لی نیه له و لاوه
 ته بوو سوفیان کاروانی رزگار کردووه! قوره شیش هه موو
 ئیساره بوون و زور توو په بیان نواند! له وه که موحه ممه د -
 علیه الصلاة والسلام- گه یشتووه ته ئه و حاله ته ی که بیته
 سه ر کاروانه که یان و ریگای شامیان لی بگریت له بهر
 ته وه هه موو خو یان کو کرده وه. جا هه موو مالییک ته بوایی
 نه فهریک بنیریت یان ته بوایی یه کییک به کری بگریت و
 بینیریت بهم شیویه ئه وانیش هزار و سیانزه تا هزار و
 چوارده کهس هاتنه دهره وه بو شهر، هه موویان سواره بوون
 و خوشری زیاده شیان پی بوو، روژی نو بو ده خوشریان
 سه ر ته بری و ئه یانخوارد؛ جگه له وه هه ر دوو کهس

حۆشتریکیان هه لگرتبوو واته حۆشتریکی زیاده بۆ ئه وهی
 که کهل و پهل و تفاقى شهريان بۆ هه ل بگریت.
 ساحه ییکی موهممه و رووداو ییکی سه رسوور هینه ر ئیستا
 روو ئه دات! له لاییکه وه پینغه مبه ری خوا - علیه الصلاة
 والسلام - ۳۱۴ کهسی له خزمه ته یا و هاتوون بۆ ئه و
 کاروانه؛ هه والیشیان هه یه که کاروانه که سی بۆ چل
 کهسی له گه لا بیّت! له و لایشه وه هه زار و قوسوور کهس
 به هه موو تفاقى شه ر و به ئیراده و پلانى شه ره وه هاتوون
 بۆ روو به پروو بوونه وه! پینغه مبه ری خوا - علیه الصلاة
 والسلام - که زانی کاروانه که له ده ست ده رچوو پرسى به
 سه حاییه به ریزه کان کرد؛ فه رمووی: راتان به چیه؟
 ئه بووبه کرى سد دیق هه ستا و قسه ی جوانى کرد و
 فه رمووی له گه لّتين و له خزمه تتاین. سه یدنا عومه ر
 فه رمووی هه رچی جه نابت ره ئیت له سه ره ره ئیمان له
 سه رییه تی. پاشان میقدادی کورى ئه سوهد هه لّسا و
 فه رمووی ئه ی پینغه مبه ری خوا ئه گه ر ئه مر بفه رمووی تا

بهرکه لغمه ماد که له یه مهنه به شهره شمشیر له خزمه تتا
 ئه پوین! دوايي ههر فهرمووی: خه بهرم بده نی راتان چیه؟
 ئه و جا سه عدی کوری موعاز هه ستا که له ئه نساریه کان
 وخه زه ج بوو، فهرمووی: ئه ی پیغه مبهری خوا وه لاهی
 ئیمه له خزمه تتاین و ئه گهر له ناو به حرا بمانبه ی
 ته ره دودی لی ناکه یین و دوودلی و راپایی ناکه یین و دیین
 له خزمه تتا! پیغه مبهری خوا – علیه الصلاة والسلام- زوری
 پی خوش بوو موژده ی دانئ که خوا ی پهروه ردگار موژده
 و وه عدی داوه تی که یه کیک له دوو شته که ی تووش
 ئه بیته له دوو بهرهمه چاکه؛ یان دهست گرتن به سه ر
 کاروانه که یا یان سه رکه وتن به سه ر ئه و له شکره یا که له
 مه ککه وه هاتوو! به لام هه ندیک له سه حاییه کان
 دلنیه گه ران بوون، له بهرته وه ی ئه وان له ئه سلدا بو ئه وه
 هاتبوونه دهروه که برۆن بو کاروانه که بویه تفاق ی
 شهریان به و شیویه نه هینابوو و ئاماده ی ئه و شه ره ییش
 نه بوون که بووه به تووشیانه وه، هه زار و قوسوور که س به

حَقْد و قینیکی زۆره وه هاتوون و هه تا کوو ئەم ساته
 وه خته يش هه ر قوره يش بالاده ست بووه و هه ر موسولمانی
 چه وساندوو ته وه! ئیستا ئەم ۳۱۴ موسولمانه نه داره
 رووبه رووی ئەم قووه ته گه وره یه ئەبنه وه که بو شه ریش
 هاتوون له کاتی کدا ئەمان بو شه ر نه هاتوون! پیغه مبه ری
 خوا - علیه الصلاة والسلام - له نزیکه یه که مین کانیای
 به دره وه وه ستابوو مونزیر پیی فهرموو: ئەه ی پیغه مبه ری
 خوا ئەمه شوینی که که خوی گه وره فهرموویه تی لی ره بین
 یا ئەمه نه خشه دانانی جه نگه و ئەشی بیگۆرین؟ فهرمووی
 ئەشی بیگۆرین! ئیجا مونزیر فهرمووی: ئیمه با بچینه
 ئەوه وەل کانی، ئەوه وەل بیرى به در و ئەمانى که پر
 ئەکهینه وه بو ئەوه ی ئیمه ئاو له ده ستنا بیته به لام ئەوان
 ئاویان نه بیته و هیچیان ده س نه که ویت! وایان کرد و
 پشتیشیان کرده خۆر بو ئەوه ی جیسیمیان گه وره تر
 ده رچیت؛ ئەمان که لی ره وه هوجووم دینن بچوو ک دیار ئەبن
 و ئەوان گه وره دیار ئەبن به حوکمی تیشکی خۆره که!

ئىنجا خاى پەرورەردگار شى لە سورەتى ئەنفالا باس لەو
ئەكات كە چۆن ھەموو ئامادە كەردنەكەى جەنگە كە لە
لايەن خۆيەو ەبوو؛ خاى گەورە ئەفەرموى:

«كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ
لَكَارِهُونَ» [الأنفال: ٥]. « أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ »:

خاى پەرورەردگار تۆى لە مالهەو ەيناو ەتە ەەرەو؛ گومانى
تيا نى ەمە ەققەو ئىرادەى خاى پەرورەردگارە،
مەشئەتى ئەو، فەرمانى پى كەردوى و ئىرادەى وابوو كە
تۆ بئىتە ەەرەو لە مالهەو. بە ەققىش ناردووتى. « وَإِنَّ
فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ »: كۆمەلىك لە موسولمانان
ەزىان بەمە نەئە كە چۆنكە ئەيانبىنى ەالەتەكە
ەالتىكى خراپە؛ ورەى بەرزى ئەوئە! جا لىرەيا خاى
پەرورەردگار ەكوو گلەيى كەردن گلەيان لى ئەكات؛ بۆيە
ئاوا بۆيشيان روون ئەكاتەو كە ەموو زەمىنەى
رووبەروو بوونەو كە من خۆم ئامادەى ئەكەم ەعدى

سه ركه و تنه كه يشم به پيغه مبه ره كه تان داوه؛ ئيتريه عني
 چي: « وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ »؟! « كَاْرِهُونَ »
 يه عني حه زيان نه ئه كرد.

« يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ
 وَهُمْ يَنْظُرُونَ » [الأنفال: ٦]. « يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا
 تَبَيَّنَ »: سبحان الله! دواي ئه وه ي كه حهق روون بوه ته وه
 موناقه شهت له گهل ئه كه ن!! چو نكه ئه م پياوه به پر يزانه
 نه يانه ويست بچنه مه يدانه كه وه. « كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى
 الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ »: خواي په روه ردگار لي ره يا ئاوا
 ته سويري ئه كات: ئه مانه هه ر ئه لي ي سه وق ئه كر ين يه عني
 پيش خو درا ون و به ره و مردن ئه بري ن و ئاوا ئه روا ن له
 مردنه كه! كَأَنَّمَا رِيْزَه مه ري ك وه ستا وه و يه كه يه ك
 رفيقه كانيان سه ر ئه بري ن ئه مانيش ئه بي هه ر بر و ن
 و چا ني كي تريان نيه به م شي وه يه بو مان ته سو ير ئه كات!

« وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ » [الأنفال: ٧]. « وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ »: خَوای په‌روه‌ردگار وه‌عدی یه‌کیک له‌دوو تائیغه‌که‌ی پیداون که‌هه‌ر ئه‌بێ بۆ ئیوه‌ بی‌ت و به‌نسیبتان ئه‌بی‌ت؛ یان سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر له‌شکره‌که‌یا یا کاروانه‌که‌. « وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ »: به‌لام ئیوه‌ ئه‌تانه‌وێت ئه‌وه‌ی که‌د‌رک و دالی پێوه‌ نیه‌، ئه‌وه‌ی نووکه‌ شه‌مشیری پێوه‌ نیه‌، ئه‌وه‌ی بێ ئه‌زیه‌ته‌ ده‌ستان که‌وێت! ئیوه‌ ئه‌تانه‌وێت کاروانه‌که‌تان ده‌س که‌وێت! جا سه‌یری ئیراده‌ی ئینسان بکه‌ و سه‌یری ئیراده‌ی خَوای په‌روه‌ردگاریش بکه‌؛ تۆی موسولمان شتیکت ئه‌وێت به‌لام خَوای په‌روه‌ردگار قه‌ده‌ری خۆی غالبه‌، قه‌ده‌ری خۆی زاله‌ به‌سه‌رتا، ئیمه‌ وه‌کوو موسولمانان ئه‌مانه‌وێت ئه‌م بار و دۆخه‌ به‌ره‌و چاکتر ب‌روات و موسولمانان ئه‌وه‌نده‌ زه‌لیل نه‌بن به‌لام خَوای په‌روه‌ردگار ئیراده‌ییکی تری ئه‌وێت له‌

ئېمە، ئەيەوئ خەلکىک لە موعاناتا گەوره بېن،
 خەلکىک ئەم عەقیدەیان لە لا بچەسپیت، ئایا ئېمە وا
 رەفتار لە گەل ئەو قورئانەیا ئەکەین کە وەحییى خواى
 گەورهیە، کە گەوره ترە لە حەقیقەتەکانى گەردوون وەکوو
 تۆ چۆن سەیری ئەو شاخە ئەکەى ئایا ئەم وەحیەیش
 وەکوو ئەو ئەبىنى؟! خۆ ئەگەر وەکوو ئەویشى بىنى ھەر
 نابیت! چۆنکە ئەو شاخە فەوتاو، ئەو شاخە ئەزەلى نىە
 ئەبەدى نىە بەلام ئەمە کەلامى خواى پەروەردگارەو ھىچ
 شتیک لە گەردوونا وەکوو ئەم نىە! ئایا تۆ ئەم
 حەقیقەتەت ئاوا لە لا چەسپاوە کە خواى پەروەردگار ئاوا
 ئەفەرموئ؟ ئەبى لە لامان ئاوا بچەسپیت، ئاوا ئەتوانین
 بىنە ئیرادەى گۆرانکاری واتە ئەداتى قەدەرى خواى
 پەروەردگار.

« وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ: » بەلام خواى
 پەروەردگار ئەيەوئ حەق بسەلمىنى و بچەسپىنى. »

وَيَقْطَعُ دَابِرَ الْكَافِرِينَ»: کافرانیښ ریشه کیښ بکات. دهی چوڼ ریشه کیښیان نه کات نه گهر ئیوه ئیراده تان وا شل بیت؟ چوڼ کافران ریشه کیښ نه کرین نه گهر ئیوه وا بی هیڙ و لاواز و په رته وازه و ترسه نوک و وره پروخواو بن؟ دهی خو خوی پهره ردگار هر به موسولمانان نه پروخیښت: «إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ» [محمد: ۷]؛ «نه گهر ئیوه خوی گه وره سهر بخه خوی گه وره یش ئیوه سهر نه خات» ئیوه خوی گه وره سهر نه خن چوڼ نه تانه ویت کوفر و ئیلحاد و بی دینی له ولاتی خوتانا وه دهر نین و پاشان ئیوه بین به خاوه ن ئیمکانات و ده سه لات؟ چوڼ نه توانن؟ چوڼ نه بن به وه؟ نه مه شتیکی نه سته مه!

«لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ» [الأنفال: ۸]: خوی پهره ردگار دیسان تیکراری نه کاته وه که نه مه وه زعه که به ئیرادهی خوی نه یسوړ پیښت ، نه مه رووداوه

که سازی ئە کات ئەم زەمینه و ئەو بار و دۆخ و کێشه که دروستی ئە کات بۆ ئەوهیه که ئیحقاقی حەق بکات، که حەق بسەلینى و بچەسپینى ئە گەرچی کافرەکان پێیان ناخۆشه، موجریم و تاوان باران و تاوان کاران پێیان ناخۆشه بەلام خوای پەرورەدگار ئەیهوێت و ئیرادهی وایه که ئەمه بهم شیوهیه بپێتته پیشهوه. جا سهیری بکه‌ن برایان و خوشکانی به‌ریزم خوای پەرورەدگار چۆن ئەم وه‌زعه‌ی دروست کرد بۆ ئەو سه‌حابیه به‌ریزانەو چه‌نه‌ی ده‌رس تێدایه بۆ ئێمه! هه‌ندی له‌و ده‌رسانه ئەمانه‌ن:

یه‌که‌م ئەوه‌یه که شوینە که‌ی هه‌لبژاردوو: «إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ» [الأنفال: ٤٢]؛ سه‌ره‌تا شوینە که‌و ئینجا زه‌مه‌نه‌ که‌یش هه‌ر خوای پەرورەدگار بۆی ئیختیار کردوون به‌و شیوه‌یه که موسولمانان دین و ئەوانیش له‌ویوه دین و ئەگه‌نه ئەو شوینە پاشان حاله‌ته نه‌فسیه‌کانیشی وا دروست کردوو

که ئیوه سهیری ئەوان ئەکەن بە کەم ئەیانینن، ئەوان
 سهیری ئیوه ئەکەن بە زۆر ئەتانینن و هەردووکی لە
 قازانجی ئیوهیه، هەردووکی مایه ی سەرکەوتنه! تۆ
 وهختیک وا ئەزانی خۆتان زۆرن و بە قووه تن و
 دوژمنه کەتان کەمه ئازاتر ئەبی بۆ ئەوهی کە بە سهریانا
 سەر بکهوی، وهختیک ئەوان تۆ ئەبینن زۆرتی ورهیان
 ئەرووخت کە وابوو ئەوان ناتوان ئەو شەپه بکەن کە
 یه کەم جار وا پلانیان بۆ داناوو. ئیستا قووه تهکان
 بهرانبهری یه ک وهستاون؛ ۳۱۴ کەس بۆ ۱۰۱۳ کەس تا
 ۱۰۱۵ یا ۱۰۲۰! هەریه ک نهفەر موسوڵمان لانی کەم سی
 کەسی بهر ئەکهوێت له هیزی بهرانبهر؛ ئەم بی تفاقه ئەو
 تفاقى شەپه به کاملى پێیه، ئەم بۆ کاروان هاتوو ئەو بۆ
 شەپه هاتوه، ئەم زادی کەمه خواردنی کەم پێیه ئەو
 خواردنی چه ندين رۆژی هیناوه! چۆنکه ئەبوو سوفیان
 جوابی بۆ ناردن کە بگهڕینهوه کاروانه کە به سهلامهت
 ده‌رچوو، به‌لام ئەبووجه‌هل کە سەرکردایه‌تى جه‌نگه‌کەى

ئەکرد وتى نابى بگەرپىنەوۋە ئەبى بىشرۆينە ئەوى لە
كانياوۋەكانى بەدر سى رۆژ ئەمپىنىۋ لەوى شەراب
ئەخوين، گۆرانى ئەلپىن، ئافرەتان رەقسەن بۆ ئەكەن ھەتا
ھەموو ەدرەب ئەزانىت و ئەبىستىت كە ئىمە بە جوامپرى
و ئازايەتى رۆشتووین بۆ ئەوى بەلام خاى پەرۋەردگار
ئاوا فەوتاندنى و ئەبوو جەھلىش يە كىكە لە فەوتاوۋەكان.

جگە لە ئايەتەكانى قورئان بە تايبەت سوورەتى ئەنفال
ريوايەتەكانىش لە سەر باسى بەدر زۆرن؛ ئەگەر بمانەوى
ھەمووى باس بکەين بە تەئكىد پىويستى بە كاتىكى
ئىجگار زۆرە! ياد و باسى بەدرىش ئەو نىە كە سالىك
ئىنتىزار بکەين تا ھەقدەى رەمەزان دىتەوۋە و يادى ئەو
رۆژە بکەينەوۋە بەلكو ئەمە پىويستى بە زنجىرە دەرسىك
ھەيە كە زەرۋورى بوو ئامادەمان بکردايى بەلام
نەمانتوانى لە بەر مەشغەلەتى تر؛ بۆيە پىويستە
ئىھىتىيامى زۆرتى پى بەدەين چۆنكە ئەبىت بەدر لە

بهرچاوی هه موو موسولمانیک بیټ بو ئه وهی بزائیت چ
 گۆرانکاریکی ریشهیی و گه وره ی هینایه مهیدان؛ نه ک
 ته نیا به سهر قورهیشا، نه ک به سهر وه زعی یا وه ره کانا
 به لکوو به سهر جزیره ی عه ره با به رانه ر به رۆم و فارس
 چونکه یه که مین مواجهه ی گه وره بوو که موسولمانان به
 شیوه ییک به رانه ر ئه م ئه هلی کوفره ئه یکه ن؛ بو ئه وه ی
 ته به را بن له هیز و قوه ته ی خو یان، دلنیا بن له وه ی که به
 هیزی خو یان به سهر ئه وانا سهر ناکه ون! قوه ته کان
 روو به پرووی یه ک وه ستاون و شه ره که ههر به شمشیره تو
 شمشیری ک ئه وه شی نی ئه و سی شمشیر ئه وه شی نی یان
 تیره بو ت دیت یان رمه بو ت فری ئه دریت به لام تو ههر
 شمشیری ک پییه، رمی کت پییه به لام ئه وان به سی ئامیری
 ترۆ بو ت هاتوون، سی که سیشن له سی لاوه دین له بهر
 ئه وه موواجهه ی چه که کان به رابه ر نه بوو، که سه کان
 روو به پرووی یه کتری به رابه ر نه بوون! ئه مان یه که م

شهرپانه و برسين به لّام ئەوانه هەر له شهره گه وره بوون؛
له گه لّ ئەمهيشا ديسان به رانبهر به يه کتر بوونه ته وه.

چونکه ئيستا مه جالي ئەوه نيه هه موو ئايه ته کان ته فسپير
بکهين

پيوسته چهن خاليکي گرنگ بخهينه روو، چهن شتيک
سهير ئەکهين:

خوای گه وره ئەفه رمويت: « وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ
تَكُونُ لَكُمْ »؛ ئيوه ئەتانه ويّت ئەوه يان که موساليما نه تره بهر
دهستان که ويّت به لّام خوای پهروهر دگار ئەيه ويّت ئيحقاقی
حهق بکات؛ سهلماندن و چه سپاندنی حهق عيلاقه ی به
ئيراده ی خوای پهروهر دگارۆ ههيه نهک به ئيوه وه به لّی
ئيوه يش ههر لای خوای پهروهر دگار عهزیزن به لّام ئەوه ی
ئهو ئەيزانیت ئيوه نازانن: « وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ »،
بۆيه ئەو برپاری خوای دا ههر وه ها ئەفه رمويت: « وَإِنَّ فَرِيقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَا رُهُونٌ »! دهی مه فرووز نه بو «کاره» بن،

مهفرووز نه بوو که پييان ناخوش بيت چونکه وه عده که ی
 خوی پهره ردگار دیته دی، موژده که یش پیغه مبهری خوا
 - عليه الصلاة والسلام- پیی داو ن یه عنی مه عنای وایه
 نه گهر برؤن به ره و جهنگه که داریشیان به دهسته وه بیت
 ههر سه رکه وتنه که به دهست دینن چونکه ئیراده ی شه ره که
 خوی پهره ردگار کردوویه تی و ئیداره که یشی خوی
 گه وره خوی ئه بیات به ریوه ئینجا سهیره که یش له مه یه که
 خوی پهره ردگار به ته عه ججو بو ئاوا ئه فهرمویت: «
 يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ»! یه عنی دوی ئه وه ی ئه م
 حقه یش روون بووه وه که خوی پهره ردگار ئیوه ی
 هیناوه به حقه، بو سه لماندن و چه سپاندنی حقه، ئیوه یش
 بوون به ئه داتی قه ده ری حقه که خوی گه وره
 ئه یسه لمینیت پیتان ئیتر ئیوه بوچی دوودل بوون؟ به لام
 سروشتی ئینسان خوی وایه ئه مه یش ئه بیت دهرسیک بیت
 له وانه ی که وه ری ئه گرین یه عنی به وه نیه که کابرا
 پهره رده کراو هاتووه ته جهاده که وه ئیتر وا بزانی نابیت

شل و شیواو بیټ یا نابیت را بکات، نابیت بترسیت نا
 عیلاقه ی به ئینفیعالی ئینسانه وه ههیه. خوای گه وره له
 باسی ئو خودیشا ئه فه رمویت: «مِنْکُمْ مَّنْ یُرِیدُ الدُّنْیَا وَمِنْکُمْ
 مَّنْ یُرِیدُ الْآخِرَةَ» [آل عمران: ۱۵۲]; تیاتانایه دونیای ئه ویت
 و تیاتانایه ئاخیره تی ئه ویت! که وابوو له سه رده می ئیستای
 ئیمه شیا خه لکیک که دونیای بویت و خه لکیکی تر
 قیامه تی بویت شتیکی سروشتیه که ئه یبیین به لام ئه وه ی
 که عه یبه یه و نه قسه بو ئیمه ی کوردی موسولمان ئه وه یه
 که ئه وانیه ی دونیا یان ئه ویت له سه د نه وه د و هه شتن!
 ئه وانیه ی قیامه تیان ئه ویت له سه د دوون، ئه وانیه ی
 ئه یانه ویت ئیحقاقی حه قه که بکه ن و حه ق به سه لمینن و
 بیچه سپینن له سه د دوون!! پاشان خوای گه وره له
 به رانبه ری ئه وه ی که هه ندی له موسولمانان ئه یانویست
 تووشی کیشه نه بن و به ئاسانی نه جاتیان بیټ یان پییان
 ناخۆش بوو شه ر بکه ن له گه ل ئه وه ی که راستیه کانیا ن بو
 روون ببوویه وه باسی ئیحقاقی حه ق ئه کات و ئه فه رموی

که ئەمە مه تلووبه: «وَإِذْ يَعِدُّكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ»؛ لیرهیا
خوای گه وره وه عدی پئی داوون. ئینجا ئەفه رمویت:

«إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ»؛ سهیری ئەم چهن که لیمه و
ئوسلووب و به لاغهی قورئان و حاله ته که بکهن: «إِذْ
يُغَشِّيكُمْ» یه عنی داتان ئەپۆشیت، «النُّعَاسَ» یه عنی وه نه وز
دان، لهو کاتهی دوژمن به رانبه رتانه و ئەو دوژمنه یشه که
بۆ شه ر هاتوو وه ساحه ییکی مه کشوفیشه و حه تمهن
شه ره که روو ئەدات و هاتوون بۆتان و به رانبه ر یه کیش
وه ستاونه ته وه؛ ئا لهو کاته یه: «إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ»! ئیستا
له م سه رده مه یا تۆپ هه یه ئەیه ته قینن بۆئه وه ی به رانبه ره که
خه وی لی نه که ویت، چۆنکه خه و لی نه که وتن جوزئی که له
به شی شه ره که! لیره خوای گه وره ئەفه رمویت وه نه وز یک
دای پۆشین: «أَمَنَةً مِّنْهُ»؛ «أَمَنَةً» و «أَمِنْ» دوو وشهن و
جیاوازیان هه یه: «أَمِنْ» واته ئەوه ی هۆکاری مه ترسی بوو
نه ماوه به لام «أَمَنَةً» هۆکاری مه ترسیه که ماوه به لام

تووشی هیمنی و ئاسوودهیی و دَلنیایی بوون؛ به چی؟! بهم
 داپۆشینە که به فهزلی خوای گه‌وره بووه، بزانه چۆن
 ئیراده‌ی خوای په‌روه‌ردگار ئیداره‌ی جه‌نگه‌که ئه‌بات به
 ریوه! له کاتی‌کدا ئیوه پیتان ناخۆش بوو، ریگا ئاسان و بی
 ده‌ردی سه‌ره‌که‌تان ئه‌ویست به‌لام له به‌رانبه‌را خوای
 گه‌وره ئیحقاقی حه‌قی ئه‌ویت و بو ئه‌م مه‌به‌سته ئه‌مانه‌تان
 پی ئه‌به‌خشیت! «وَيَنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءٌ»؛ بارانیشتان
 به سه‌را ئه‌بارینیت! ئه‌و به‌ر ئاوی نیه ئیوه ئاوی بیریشان
 هه‌یه و بارانیشی به سه‌را باراندوون، له سه‌ه‌رایش!
 نه‌مانی ئاوی عه‌نی مردن له هه‌موو دونیا یا له هه‌موو
 شوینیکا؛ بۆیه مه‌تاره و زه‌مه‌میان هه‌ل‌گرتووه له‌گه‌ل
 پیشمه‌رگه و عه‌سکه‌ر و ئینجا دايمه تانکه‌ری ئاوی (که
 میره‌ی پی ئه‌وتریت) به‌شیکی ئه‌سلیه له خواردن و
 خواردنه‌وه‌ی جوندیه‌کان، که ئاوی نه‌ما جوندیه‌که خۆی
 وره‌ی ئه‌رووخیت. بۆیه خوای گه‌وره فه‌رمووی: ئاویشتان
 به سه‌را ئه‌بارینیت خوارۆ. ئینجا ئه‌م ئاوه بۆچی؟ شوینه‌که

ئەرزیكى فشهله، خوی گهوره ئیهویت لهم ئاسته
 ئه مان ئه رزه که رهق بکات چونکه ئه گهر ئیوه مولاچه زه تان
 کردیبت کاتیک له ئه رزیکی لما ئه رۆی، له که ناری
 ده ریاییکا ئه رۆی قاچت لم هه ل ئه دات و شوینه که ی چۆل
 ئه بیبت له بهر ئه وه کار و کاردانه وه له سه ر ئه رزیکی رهق
 ئه بیبت، که تو ئه رۆی قاچت ناچی به چالا. «لِیْطَهَّرْکُمْ به»
 ئه وه بو ئه وه یه پالفته تان بکات. هه ندیک له و سه حابه
 به ریزانه تووشی ئیحتیلام ببوون، ئینجا به یانی ئه یانوت:
 ئه ی باشه ئیمه ئاو نیه غوسل دهر بکه ین ئه ی چۆن به
 له شی پیسه وه خوی گهوره سه رکه وتنه ان پی ئه به خشیت؟
 ئیمه به رانه ر کافره کان وه ستاوینه تو ئه وان پیسن، ئه ی
 ئیمه که پاکین چۆن خۆمان له م شته پاک کهینه وه؟ ئه و
 کاته ئه حکامی ته یه ممومیش نه ها تبوه خوارۆ؛ بۆیه خوی
 گهوره بارانی بو ناردن: « وَیَنْزِلُ عَلَیْکُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءٌ
 لِیْطَهَّرْکُمْ بِهِ وَیَذْهَبَ عَنْکُمْ رِجْزَ الشَّیْطَانِ » بو ئه وه ی ئه و
 وه سه وه سه ی شه ی تانه تان له دل دهرکات که ئه لین ئه ی ئیمه

چۆن سەر ئەكەوین ئەگەر لە حالەتی جەنابەتا بین؟ بەڵی
 سەر ئەكەون، وەعدی خوای پەرورەدگارە داویەتی.
 «وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ»؛ دلیشتان بە
 قووەت راگرێ و ورەتان بەرز کاتەووە قاجیشتان لە سەر
 ئەرزێکی بە قووەتە کە ئیتر خەمی ئەوەتان نیە هێزە کەتان
 بە فیرۆ پروات؛ ئاخر تۆ کە شمشیر بە دەست ئەوەشیینی
 قووەتی جەستەت ئەو هێزە بە کارت هیناوە بە جەستەتا
 ئەپرواتە خوارەووە بۆ ژیر لە کە بەلام کە ئەرزە کە رەق بوو
 قووەتە کەت باشتەرەو چاکتر ئەتوانی، وەکوو تۆ چۆن قاج
 لە دارێک گیر ئە کەیت لە بەردێک گیر ئە کەیت و پال لە
 شتیکیۆ ئەنییت بۆ ئەوەی فیعل و رەددولفیعلە کە لیڕە
 دروس بییت لە سەر زەویە کە یا لە بەردە کە یا لە دارە کە
 قووەتە کەت بگەرێتەووەو پال بنیی بە ئەو شتە ی کە پالی
 پیووە ئەنییتۆ ئیزافە بییتۆ بۆ سەر ئەو. ئەمەیش هەرەوهایە
 تۆ لەو کاتە یا کاتیکی کە شمشیرە کە ئەوەشیینیت قاجت
 قایمە بە ئەرزە کەووە، بە رەددولفیعلە کەیش دیسان دیتۆ بۆ

قووہ تی دەستت و بەھێزتر ئەبی و بەرانبەرەکت ناتوانی وا
بکات.

نیعمەتیکی تر کە خوای گەورە باسی ئەکات: « سَأَلْتَنِي
فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّعْبَ »؛ من ترس ئەخەمە دلی
دوژمنەکانۆ! ئیوہ ئاوتان لی گرتوون، باران بۆ ئیوہیەو بۆ
ئەوان نیہ ئەوان لە حالەتیکی تران وردە وردە خەریکی
ورە روخان، بەنی زوھرەیش گەرایەوہ لیان کە سیسەد
کەسی لە گەلا بوو، بەنی زوھرە وتیان: ئیمە بۆ کاروان
ھاتوین، کە کاروان نەجاتی بووہ بە سەلامەتی ئیتر
ئەبووجەھل بۆ ئەم شەرە دائەمەزینی؟! بەلام بە قسە
بەنی زوھرەیان نەکرد و ئەوان گەرانەوہ دواییش قورەیش
ھەر ئەیانوت: خۆزگە بە قسە بەنی زوھرەمان بکردای
چۆنکە حەفتا لە گەورە پیاوہکانیان ھەمووی کوژران لە
زیمیشیان سەرۆکی ئەرکانی جەیشیان کە ئەبووجەھل بوو!
ئینجا خوای گەورە ھەندیک شتی تەرتان بۆ ئەسەلمیئیت؛

لهوانه « إِذِ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ؛ ئَيَّوَه هَانَاتَان بۆ خَوای
 پهروهردگار هینا، « فَاسْتَجَابَ لَكُمْ » ههر که ئیوه هاوارتان
 بۆ خَوای گهوره برد یه کسه ر ئیستیجابه ی کرد. ئه بوو
 جههل لهو بهرؤ وتی: خوايه ئیمه کامان له سهر حه قین
 ئه وه مان سهر بخه! دهی خو ئه و سهر ناکه ویت که له سهر
 باتله، به ئه قلی خو ی وا ئه زانی ت له سهر حه قه! بۆیه خَوای
 پهروهردگار ئیماندارانی سهر خست. ئه مه یش نیعمه تیکی
 تره که به و خیراییه یه کسه ر ئیستیجابه ی بۆتان بوو
 دوعاکه ی لی قبول کردن.

ئینجا دیسان مه ده دی ترتان بۆ ئه نیړیت؛ ئه فه رموی: « أَنِي
 مُدِّكُمْ بِالْفِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ »؛ هه زار مه لائیکه تیشتان
 بۆ ئه نیړم یه ک به دوا ی یه کا، به ریز دینه پیشه وه؛ «
 مُرْدِفِينَ»: کو مه ل به کو مه ل به دوا ی یه کا دین! ئه وانه
 مه لائیکه تیشن به ته ئکید وه ختیک شمشیر ئه وه شینن یا
 تیر ئه ها ون هه ده ف ئه پیکن جا ئه وانه مه عسیه تی خَوای

گەورەیان نە کردوو، بەرانبەرە کە نایشزانیت تیرە کە ی لە
 کوپۆە بۆ دیت و لە ئایەت و حەدیسیشا سەلمینراوە کە
 مەلاییکەتەکان ھاتبوونە خواڕووە بەشداری شەرەکیان
 کردوو! ئا ئەم حەقیقەتە گەردوونیانە، ئەم راستیانە یە کە
 پیویستە بە بنەمای عەقیدە وەری بگرین و یەقینمان ببی
 پێیان. من پێم سەیرە ئەو کەسانە ی کە قورئان ئەخوینن
 ئەمانەیان لا نابیتە حەقائیق! تۆ قورئان ئەخوینی بۆ ئەو
 ناخوینی کە ئەمە کەلامی خوای پەرورەدگارە؟ بۆ ئەو
 ناخوینی کە تۆ پەرورەدە بکات؟ یان ھەر ئەتەویت
 مەنفەعی و پراگماتیزم خێرە کەت دەس بکەویت؟! ئە ی
 ناتەویت رێپەوی ژیانیش بگۆری؟ ئەم قورئانە بۆ ئەو
 نەھاتوو بەرنامە ی ژیان ی تۆ بیت؟ تۆ چۆن ئەیکە ی بە
 بەرنامە ی ژیان ی خۆت، تۆ چۆن ئەمە ئەبیت بە
 ئاراستەوانی ژیان ئەگەر ئاوا لە گەڵ ئەم حەقیقەتە
 قورئانیانە یا وەکوو سەحابیە بەرپێزەکان رەفتار نە کە ی؟
 ئەبی لەمانە دُنیا بیت. خوای پەرورەدگار ئیرادە ی چۆن

بووه و چۆن ئەم بەدرەى هیناوه ته پیشۆ هه تا روژی قیامهت
 ههر وایه. دهی خو خوای گه وره ئەیتوانی حادیسه که
 جوړیکی تر بخولقینیت؛ بو نمونه ئیرادهی له سهر ئەوه
 بووایی که کاروانیکی کافران لیره وه دیت و زه خیره ی پییه
 و له م لایشۆ کۆمه لیک موسولمانی داماو و رهش و رووتن
 و ههشتا و سی کهسیان ههر له ئەهلی مه کهکن که هه موو
 مالیان زهوت کراوه و مافی خو یانه بینه سهر ئەم کاروانه
 که چل کهسن؛ ههر موسولمانی یه کیکیان بکوژن و
 سهروهت و سامانه کهیش ببه نه وه بو خو یان که ههر مافی
 خو یانه، له جیاتی ئەو ماله موساده ره کراوه بین ئەم مالانه
 وهر گر نه وه؛ ۱۸۳ کهسی تریش له خه زه رج بوون و ۶۱
 کهسیش له ئەوس و ئەمانه هه موو له خزمه تی پیغه مبه ری
 خوایا - علیه الصلاة والسلام- هاتوون بو یارمه تی دانی
 موسولمانان! ئەمهیش ئەشیا ببیت به رووداو یکی تاریخی
 که کۆمه لیک کهسی چه کداری ئیماندار رویشتنه سهر
 کۆمه لیک کافری چه کدار که له گه ل کاروانا بوون و

کوشتیانن یان هه ندیکیان کوشتن و هه ندیکیشیان بریندار
 بوون یا رایان کرد و کاروانه که به دهستیان هات و
 سه لامهت ده رچوون؛ ئەمەیش ئەبوو به رووداوێکی تری
 تاریخی، بەلام ئەمە بەدره! ئایا ئەم رووداوه کاریگەری
 نەفسی وەکوو کاریگەری بەدر ئەبوو؟! کاریگەری
 نەفسی لە موسولمانەکان و سه حابییه کان ئینجا تهئسیری له
 جووله که کان و فیرهقی تر له جهماعات و ئەهلی شیرک!
 ئینجا تهئسیری له سەر قورەیش و تهعزیه باری و شیوهن
 گێڕانی قورەیش! ئینجا ئەو ههیبهت و سامه که بۆ
 پیغه مبهری خوا - علیه الصلاة والسلام- دروست بووه؛
 موسولمانان بوون بۆ ئوممهت، بوون به دهولەت، بوون به
 خاوهنی هیز، بوون به خاوهنی سولتان، بوون به خاوهنی
 ئیرادهی قیتال! ئیرادهی قیتال غهیری شهپرکردنه کهیه،
 بریتیه له وهی تۆ بریار ئەدهی کهی شهپر ئەکهی بریاریش
 ئەدهی کهی ئەیهو ههستینی. ئینجا پیغه مبهری خوا - علیه
 الصلاة والسلام- له مه دینه بوو به خاوهن قووهت و

نو فووز؛ خوئی دهسه لاتداره! لووتکه ی دهسه لات ته که یه؛ هم
 وه کوو پیغه مبه ر هم وه کوو دهسه لاتداریکی سیاسی
 پاشان ئه بینین ئوممه تیکی عه قایدی پهروه رده کردووه،
 دهوله تیکی بینا کردووه، ئاراسته ی کومه لگه ییک ئه کات،
 په یمانی له گه ل هه موو خاوه ن هیزه کانی ده ور و بهر
 به ستووه، ئیستا بووه به خاوه ن قووه تیکی عه سکه ری که
 هیچ که سیک ناتوانیت مونا فه سه ی بکاته وه، هیچ
 که سیک ناتوانیت مواجه هه ی بکاه وه! ئه و زه مانه که ئه م
 ۳۱۴ یان ۳۱۷ که سه چوون بو غه زای به در هه موو
 موسولمانانی چه کدار ۱۵۰۰ پیاو بوون، قورپه ش ئه یتوانی
 له وه زیاتر کو کاتو به لام سه یری که ن چوون کاریگه ری
 دیده عه قایدیه که له م سه حابیه به ریزانه یا هه یه. ئه م
 یارمه تی و مه ده د و ئیستیجابه ی دو عا هه مووی مه عیبه تی
 خوای گه وره یه بو ئه وان: « وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ».
 دلتان به مه خووش بکه ن ئه وه ریساییکه، قاعیده ییکه تا
 روژی قیامت هه ر وایه، سه رکه وتن به س له لایه ن خوای

پهروهردگار هوهيه. چاوتان وا نه ترسیت بلین نه وانه تفاقیان
 زوره سهر نه کهون، به خوا نه وان ژماره یان زورتره
 شکستان پی دین، نه وان خواردنیان زور پییه
 سهرکه وتوون؛ نه وان سهر ناکهون، سهرکه وتن بو خوی
 پهروهردگار، سهرکه وتنیش نایسته خواره وه ئیلا بو نه هلی
 ئیمان نه بیت له بهر نه وه ئیوه پیوسته ئیماندار بن خوی
 پهروهردگار ته ماشای دلتان نه کات نه ک دهستان، رمی به
 قوه وتان پییه، کلاشینکو فتن پییه یان قه ناس یان مه دفع
 و ههر شتیکی تر! خوی گه وره سهیری دل و دهروونتان
 نه کات که چهن بو خوا سولحاون و راست نه کهن له گه ل
 خوی گه وره؟ خوی گه وره نه و مه لایکه تانه ی ههر وا
 ماون! جوپره ئیل له پیغه مبهری خوی - علیه الصلاة
 والسلام- پرسى: ئیوه نه هلی به در چۆن نه بینن له لای
 خو تانه وه؟ فهرمووی: خه لکه باشه که ی ئیمه ن!
 جوپره ئیلش فهرمووی: ده وه لاهی ئیمه یش نه و
 مه لایکه تانه ی که به شداری غه زای به دریان کردو وه به

باشترین مه لائیکه تیان ئەزانین! حەدییسی سەحیحیشە کە
ئەو مه لائیکه تانە ی بەرپرسن لە سەرخستنی ئینسانی
موسولمان تا روژی قیامت ئەو وەزیفەیانە! کەوا بوو
ناشی وا بزانی ئەمە بەس لە بەدرەو تەواو! لای تۆیشە، لە
کوردستانە کە ی تۆیشایە بە شەرتیک تۆ بو خوا سولحابی
و راست کەیت و بو دینە کە ی ئەو لیبرایت و تەوحید و
جیهادە کە ت راست و موستەقیمانە وەرگرتییت.

پاشان سەیری کۆمەڵیک خالی تر ئەکەینەو هەر لەم
بابەتە؛ سەیر ئەکەین لە سەرەتاوە بەم سەحابیە بەرپزانی
ئەفەرمویت کاروانە کە لە دەستان دەرچوو؛ کە وا بوو
ئۆپشینەکان نەمان، ئیتر ئیختیاریان نەما کە بلیت: یان
کاروانە کە یان شەر لە گەڵ لەشکرە کە! کاروانە کە
دەرچوو، ئیتر هیچ ئیختیاریکتان نەماوە ئیلا ئەو نەبی
ورەتان بەرز بی و رووبەر و ببنەو، ئیو کە ئیستا
سەرکەوتن بە دەست دینن ئەبێ برۆن هەنگاوەکان

هه‌لبینه‌وه، هه‌نگاو له‌ دوای ئه‌وه‌ی بوون به‌ ئوممه‌ت و ده‌وله‌ت ئه‌بێ ببن به‌ خاوه‌نی هه‌یز و سولتان و ئینجا ئیراده‌ی شه‌رکردنه‌ که‌تان تێدا دروست بیه‌ت. ئیوه‌

ئیراده‌ی ئیداره‌ و قیتاله‌ که‌ به‌ن به‌ ریوه‌، ئیراده‌ی قیتاله‌ که‌ به‌سه‌لینن.

به‌چینه‌وه‌ سه‌ر ئایه‌تی سه‌وره‌تی ئه‌نفال؛ خوای گه‌وره‌ فه‌رمووی: « وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ »؛ ئه‌وه‌ی ئیوه‌ مه‌به‌ستانه‌ و ئه‌تانه‌وێت شتیکی دونه‌یایی له‌گه‌ڵ تیکه‌ڵ بووه‌، خوای په‌روه‌ردگار ئه‌وه‌ی ناوێت، ئه‌وه‌یشتان به‌ نه‌سیب ئه‌کات و مه‌حروومتان نا‌کات لێی به‌لام سه‌ره‌تا ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌بێ ئیحقاقی سه‌رکه‌وتی؛ دینه‌ که‌ مه‌نه‌جی دانراوی خوای په‌روه‌ردگار په‌یویسته‌ ئاوا رو‌شن و وازح هه‌موو که‌س بیه‌ینی‌ت خوینه‌وار و نه‌خوینه‌وار، دو‌ست و دو‌ژمن هه‌مووی ئاوا بیه‌ینی‌ت به‌

دهستانه وه. ئەمه هەر بۆ ئەو سەردهمه نییه، بۆ ئیمهیشه؛
 ئیمهیش پیویسته بلین: ئەمانه ویت ئەم کوردستانه
 بکهینه وه به دارولئیسلام، ئەو تاغوتانه لا بهین، خه لکه که
 ئازاد بیت له هه لژاردنی که سیکی شیاو به موواسه فاتیک
 که وه کوو هەر سەرۆکیکی تر له عاله ما دلسۆزی
 ئەنوینیت لهم سەردهمه یا، پاشان ئەو جاهیلیه ته ی بلاویان
 کردووه ته وه، ئەو هه موو کوفر و فه ساده ریگه ی لی بگرین
 و بیکهینۆ به ته قوا و دینداری بۆ ئەوه ی خوی گه وره
 یارمه تیده رمان بیت، مزگه وته کانمان ئاوه دان کهینه وه له
 جیاتی ئەوه ی بن به مه قه پری حیزبی یان به شوینی
 سیخوری و کامیره یان لی دابنریت بۆ ئاسایشه کان!
 بیکهینۆ به شوینی عیبادت و شه و نوێژ و خواناسی و
 خواپه رستی و مه رکه زی کۆمه لایه تی موسولمانان و
 کاریگه ریه تی خوی له سەر کۆمه ل و له سەر ده ولت
 دروست بکاته وه.

خوای گه‌وره له دواى باس کردنى سهر خستنى حه‌قق و
 يارمه‌تى دانى موئمينان به مه‌لائىكه ئه‌فه‌رموى: «وَمَا جَعَلَهُ
 اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى»؛ ئه‌وانه‌ى كه خوای په‌روه‌ردگار بوى
 هينانوه‌ته‌وه ههر موژده‌يه و به ئيوه‌ى ئه‌دات كه دلىا بن
 له‌وه‌ى خوای په‌روه‌ردگار وه‌رتان ئه‌گرىت، ئيوه بو خوا
 سولحاون، ياوه‌رى پيغه‌مبه‌رى عه‌زىزن - صلى الله عليه
 وسلم-، هاتوونه‌ته ده‌روه‌وه، به‌لام خوای گه‌وره ئه‌مه‌ى
 كردووه به نسيبتان و ههر قه‌ده‌ر و برپارى ئه‌ويشه كه ئيوه
 سهر ئه‌خات به سه‌ريانا و لييشى دلىا بن: «وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ
 قُلُوبُكُمْ»؛ بو ئه‌وه‌ى وه‌رتان به‌رز بيت، ئاسووده بن له
 ناختانا. جا باسى وه‌و ئيسراحه‌ت و خه‌و له كاتى شه‌ردا
 كه‌س هه‌ستى پى ناكات ئه‌گه‌ر عه‌سكه‌رى نه‌كردىت يان
 له جه‌يش و شه‌را نه‌بووىت، له شه‌را خه‌وت لى ناكه‌وى،
 ئه‌عسابت ماندووه به‌لام تو كه وه‌نه‌وز ئه‌به‌يتو و خه‌وت
 لى ئه‌كه‌ويت ئه‌وه خوى ده‌ليلى به‌رزى وه‌ته! له زيندانا،
 له كاتى ئه‌شكه‌نجه‌يا، له كاتى بردنتا بو ته‌حقيق، له‌و

کاتانه یا ههست بهم شتانه ئه که ی وخهوت لی ناکه ویت؛
 جینگله ئه دهیت و بهم دیواو دیوا هه ل ئه سوورپی! به لام
 ئه وه ی ئیمانی موتمه ئینه، ئه وه ی خوی گه وره ئه م
 نیعمه ته ی پی ئه به خشیت سهر ئه کاته سهر سه رینه که ی و
 نه ختیکی پی ئه چیت و خهوی لی ئه که ویت ئه و وه نه وز
 دانه یش ئیسراحه تیکه به هه موو جهسته ی و به ئیراده ی.

پاشان ئه فه رمویت: « إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا: خَوَايَ پهروه ردگارت وه حی
 ناردوو به بو مه لائیکه ته کان که من وه ل ئیوه دام ئیوه یش
 موسولمانان جی پی قایم کهن، وره یان بهرز که نو، پشتیان
 بگرن، پشتیوانیان لی بکهن، ئینجا ئه مریشان پی ئه کات:
 « فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ »؛ له
 گه ردنی دوژمنه کانیان بدهن و ههروه ها په نجه یان بپه رینن،
 ئیتر شمشیریان پی ناگیریت، تیریان پی ناگیریت تو ههر
 یه ک په نجهت نه مینن بزانه چهن کاریگه ری له سهرت

ههیه؟ ئەم موژدانه خوای پهروهردگار بهردهوام دای بهم
سهحابیه بهرپزانه واقعیه کەیشی ههنگاو به ههنگاو
له گه‌لیانا هینایه پیشه‌وه یه‌عنی مه‌شه‌ده‌که‌ی بو دروست
ئه‌کردن؛ ئەمه دیمه‌نه‌که‌یه: لیره‌وه پیغه‌مبه‌ری خوا - علیه
الصلاة والسلام- دانیش‌تووه بهردهوام دوعا ئه‌کات: ئه‌ی
خوای پهروهردگار ئەم کۆمه‌له موسولمانه ئه‌گه‌ر ب‌فه‌وتین
ئیت‌ر تو ناپه‌رست‌رییت، خوایه وه‌عه‌ده‌که‌ی که پیت داوم
سه‌رکه‌وته‌نه‌که مسوگه‌ر که! عه‌باکه‌ی که‌وته خواره‌وه
ئه‌ب‌وبه‌کری سد‌دیق - ره‌زای خوای لی بی‌ت- عه‌باکه‌ی بو
هه‌ل‌گه‌رت‌ه‌وه و فه‌رمو‌وی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! وه‌ل‌لا‌هی
خوای گه‌وره خوزلانت به سه‌را ناهینیت، خوای گه‌وره
وه‌لت ناکات هه‌ر ئاوا به جیت ییلیت و وازت لی بهینیت،
خوای گه‌وره سه‌رکه‌وته‌نه‌که‌ت پی ئه‌به‌خشیت، به‌سیه‌تی
ئه‌وه‌نده پارانه‌وه، به‌سیه‌تی ئه‌وه‌نده زه‌خت ئه‌که‌یته سه‌ر
خۆت! ئه‌وه پیغه‌مبه‌ری خوا - علیه الصلاة والسلام- له‌و
لاوه ئه‌پار‌یت‌ه‌وه، سه‌حابیه به‌ر‌پزه‌کان هه‌مو‌ویان خۆیان

ئاماده کردووہ بۆ موواجهہو رووبہروو بوونہوہ ئیتر
 شہرہ بووہ بہ تووشہوہ خواہ گہورہ وەعدی داوہ، یەقینمان
 لە سەر وەعدہ کەئە خواہ پەروردار گارہیہ، موژدہ کەئە
 پیغەمبەرئە خوا - علیہ الصلاۃ والسلام- موژدہ ییکی
 راستہ، حەتمەن بہ وەحی وەرئە گرتووہ، ئەوان ہەر چەند
 بہ قووہت بن ناتوانن بہ سەر ئیمہیا زال بن کە وا بوو
 بیسمیللاہی لئە بکەین و خویمان ئامادہ بکەین. لەو کاتہیا
 یەکیک دیت بہ جاسووسی لە پشت گردہ کەوہ تەماشای
 سەحابیہ کان ئەکات ئەلئە بزانی وەزعیان چۆنہ کە
 ئەگەریتەوہ ئەلئە چۆن ئەیانینی؟ ئەلئە: «یتلمظون تلمظ
 الأفاعی»؛ ئەلئە: بہ خوا قەسەم وەک مار زمانیان ئاوا دەر
 ئەکیشن و خویمان حازر کردووہ بۆ پەلامار دان! یەعنی
 ئەوہندە ئیستیعدادی شەریانہیہ، ئەوہندە یەقینیانہیہ،
 موسوڵمان ئاوا ئەچیتە جەنگی کافرانہوہ، بۆیە کافر خوہ
 بہرانبەرئە ناگریت، ئادەئە بزانیان ترامپ و ئەوروپا
 زەمەنی ئیستیعمارئە کە تیکرار ئەکەنہوہ دواہ ئەوہ کە

ئوممەتە كە گەراوئەتەو بۆ تەو حید و جیهادە كەى؟ بۆ
 ھەموو ئاگر و ئاسن و بارووتى دونیا ئیستا نارژیت بە
 سەر ئەھلى سووریا؟ ئەو جوامپەر بە شەرەفانەى دیفاع
 لە خۆیان و مأل و منالیان ئەكەن، لە كەرامەتیان، لە
 وجوودیان، لە خاك و ئەرزیان. مەگە ھەموو دونیا
 دژایەتى ئیسلامەتیه كە ناكات؟ ئەى موسولمانەكان بۆ
 ئەوئەندە ورەیان بەرزە؟ لە بەر ئەو ئایەتەو ئەو موژدانە
 كە باسمان كردن. ئەم دینە سىحرى نیه تاوەكوو خواى
 گەورە بە سىحرى سەرى بخات ئەم دینە رەنجى ئیوھى
 ئەوئەت، رەنجى ئەم موسولمانانەى ئەوئەت، خواى گەورە
 ئەفەرموئەت: «هُوَ الَّذِي آيَدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ» [الأنفال:
 ٦٢]؛ ئەى موحمەد - عليه الصلاة والسلام - ئەوە خواى
 پەرورەدگارە كە توى سەر خستوو بە فەزلى خۆى، بە
 دانایی خۆى، بە زانایی خۆى، بە ھیز و دەسەلاتى خۆى
 بەلام بە موسولمانانیش، موسولمانان ئەداتى سەرخستنى
 دینەكەن لە گەل پێغەمبەرى خواىا - عليه الصلاة والسلام -.

ئەو دەرسەى كە ئىمە ئىستا لېرەو وەرى ئەگرىن ئەو ەىە
 كە «نَصْر» واتە سەر كەوتن لە قورئاندا بە شىۋازى ەسر
 ھاتوو؛ واتە تەنیا لە لاىەن خاى پەرورەدگارەو ەىە؛ خاى
 گەرە ئەفەر مویت: «وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ»؛ «مَا... إِلَّا»
 ىە عنى «إِنَّمَا»؛ واتە: «إِنَّمَا النَّصْرُ مِنَ اللَّهِ»؛ سەر كەوتن تەنھا
 لە لاىەن خاى پەرورەدگارەو ئەبىت و ھیچ جۆرە
 سەر كەوتنى كىش نابىت بە بى خاى پەرورەدگار؛ كەوابو
 نە بەو ەىزەى كە لە دەستماناىە، نە بەو سەر وەت و
 سامانەى كە ەمانە، نە بەو ئەسپ و كلاشینكوف و نە
 بەو ئەسلەخانەى تر و بەو سەیارانەى كە ەمانن بەلكو
 ەم مووى ئەگەر پىتەو ەو سەر دەرەجەى ئىمان و تەقوا
 كارى و بە خوا پەىو ەست بوونەو، ئەو دل و دەر وونانە
 چەند ەو خوا جۆشاون، چۆن رەفتار ئەكەنەو لە گەل خاى
 پەرورەدگارا پاشان دلنیا بىن لەو ەى كە ئەو رووبەر و
 بوونانەى ئەھلى ئىمان و ئەھلى كوفر وەكوو ئەم بەدرە ئەو
 ەم مووى لە لاىەن خاى پەرورەدگار ۆ ئىدارە ئەكرىت،

کارگیریه که ی به دهس خوای پهروهردگار و به ئه مری
 ئه وه و به مه شیئه تی ئه وه. ئینجا ئه بینین هه ر له سه ره تا وه
 خوای گه وره ئه فه رمویت: « کَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ »؛
 ئه وه یه که م ئیراده ی خوای پهروهردگار چۆنکه فاعیلی
 حه قیقی فیعلی «أَخْرَجَ» خوای گه وره یه. «أَخْرَجَ» فیعلی
 مازی مه بنی له سه ر فه تحه، فاعیل زه میر موسته تیره که
 ته قدیره که ی «هُوَ» یه و ئه گه ر یته وه بۆ خوای بی هاوتا.
 پاشان: «وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ»؛ هه ندیک له
 ئیمانداران پێیان خۆش نیه تووشی شه ر و کیشه که بن،
 به لام خوای پهروهردگار ئه وه یش ره چاو ئه کات و بی
 خه میشیان ئه کاته وه له وه ی که ئه گه ر چی «کاره» یش بن
 به لام وه رن و خه متان نه ییت سه رکه و تنه که تان دهس
 ئه که ویت: « وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ » [الرّوم: ٤٧]؛
 ئاخرحه ققه له سه ر ئیمه که موسولمانان سه ر بخه ین! که وا
 بوو ئه ی موسولمانینه خوای پهروهردگار کردوویه تی به
 ماف به سه ر خۆیه وه، سه رتان ئه خات بهس ئیوه بسولحین

بۆ خوای پهروهردگار و راست بکهن له گه‌ل خوای
گه‌وره‌یا.

پاشان که باسی ئیمدادی مه‌لائیکه‌ ئه‌ کات ئه‌ وه‌مان بۆ ده‌ر
ئه‌ که‌وێت که‌ ئه‌ مانه‌ حه‌قیقه‌تی گه‌ردوونین، حه‌قیقه‌تی
وجودن، ئه‌بێ ئینسانی موسوڵمان باش ره‌فتار بکا
له‌ گه‌لیانا، به‌ یه‌قینه‌وه‌ ره‌فتار کا له‌ گه‌لیانا فریشته‌ی
ناردوووه‌ ته‌ خواره‌وه‌ که‌ جه‌نگه‌ که‌ بکه‌ن و یارمه‌تی ئه‌و
موسوڵمانانه‌ بده‌ن، عه‌ده‌ده‌ نوقسانه‌ که‌ یان پر که‌ نه‌وه‌، ئه‌وان
هه‌زارن، ده‌ی ئه‌وه‌ هه‌زار مه‌لائیکه‌ت له‌ به‌رانبه‌ریان
ئه‌وه‌ستێته‌وه‌! که‌وابوو ئیوه‌ به‌س ئه‌وه‌نده‌یه‌ ئه‌داتی
قه‌ده‌ری خوای گه‌وره‌ن و دیمه‌نه‌ که‌ ئه‌هێننه‌ پێشه‌وه‌، خوای
گه‌وره‌ سه‌رکه‌وتنه‌ که‌ ئه‌هێنێته‌ خواره‌وه‌ بۆ ئیوه‌ به‌لام
فریشته‌کانیشی ناردوووه‌ بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رتان بخات.
خه‌وه‌ که‌یش نیعه‌مه‌تیکی تره‌ که‌ خوای گه‌وره‌ به‌ موسوڵمانی
ئه‌به‌خشیت؛ تۆ له‌و کاتانه‌یا ئه‌ونده‌ ده‌روونت ئاسووده‌یه‌

خەوت لى ئەكەوئەت، ۋەنەوز دات ئەگرەت، جەستەت
 ئيسراحت ئەكات و ۋرەت بەرز ئەبەتتەۋە و بى خەم
 ئەبەت لەۋەى كە سەرکەوتنەكە دىت. باران و ئاۋەكەيش
 بۆ چۈر مەبەست بوو كە باسما كەرد. ئىمەى موسولمان
 ئەبەت يەقىنمان لە سەر ئەۋە ھەبەت كە ئەم فەرمانەى
 خۋاى پەرۋەردگار كە ئەچەت بۆ فرىشتەكان دائىمىيە،
 ھەموو ۋەختىك خۋاى گەۋرە ئەينىرەت بۆ سەرخستنى
 موسولمانان ۋەكوو لە دەقى ترا ھاتوۋە. پاشان ئەفەرەمۆى: «
 سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّعْبَ»؛ سىنى «سَأَلْتَنِي» بۆ
 موستەقبەلەۋ فەعلەكەيش فەعلەى موزارىعە؛ واتە بەردەوام
 خۋاى گەۋرە ئەم ترسە ئەخاتە دل و دەروونى دوژمنانەۋە.
 موقابەلەى يەكەيان كەرد لە فەرماندە سەربازىيەكانى
 ئەمريكا لە دىالە كاتىك كە ھوچوۋمىيان ھىنابو، ئەۋ كاتە
 ئەبوو موسەبى زەرەقاۋى مابو - رەحمەتى خۋاى لى
 بىت-؛ پىيان وتن: ئىۋە كە ھوچوۋم ئەكەنە سەر جەبەكان
 پىشتەر خەبەرتان پى ئەگات كە ئەمانە كىن؟ وتى: نا!

خەبەرمان پىي نە گات بەس ئىمە ئەزانىن ئەو قاعىدە و ھاو
 شىۋە كانى قاعىدەن چونكە ئەو جەبھانە قورسترن، ئەو
 كەسانە را ناكەن، شەر ئەكەن بەردەوامن ھەتا ئەو كاتەي
 ئەكوژرىن لە بەر ئەو عادەتەن ئەوان ئىنسىحاب ناكەن،
 ئىمەيش ئەزانىن ئەوانە شەرى عەقایدی خۇيان ئەكەن!
 بۆيە ئەو كەسانەي لە جەنگا بەرانبەر بە موسولمانان
 ۋە ستانەتەو ئەزانن ئەوانە شەرى عەقایدی ئەكەن،
 تالىبانىكى نەخوينەوار بوو بەرانبەر رووس
 ۋە ستابوويەو، رووس جەيشى سوورەكەي لە زەمانى
 ترۆتسكىيەو دروست ببوو، لە سالى ۱۹۱۷ەو تەدرىيات
 ئەكات! ھەر يەككە لە كۆماندۆسە كانى ترۆتسكى دوو
 مەتر درىژ بوو، بە قەدەر دوكتۆرىك ئىسعافات ئەوۋەلى
 ئەزانى، كاراتى ئەكرد ھەموو سىلاحە كانى بە كار ئەھيئا!
 ئى پىاويكى موسولمان كە ناوى مۆختار بوو خەلكى
 سعودىيە بوو شەش لەوانەي كوشت بە سىلاحى بى كەي
 سى! ناگايان لە خۇيان نەبوو لە شويىنىكا مۆختار شەشى

لى كوشتن! موختار خۆى له وانهيه ئىحتىماله ن ۶۰ كىلو تا
 ۶۵ كىلو بوويىت، كابرايىكى ئاوا بچووك! ئەمە له بهر
 ئەوهيه خۆى پهروه دگار ئەفه رمويىت: «وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى!» تۆ جارى وا ههيه خۆ جاسووسىشت لى
 كردوو به لام بهرى ناكه ويىت! ههر وه كوو چۆن پاره يىكت
 تهرخان كردوو به فلان شت ئەرۆيت و به نه سىبى كابرا
 نابيىت، ته كسيىك چاوت لىيه راي ئەگريت و سه يريشت
 ئەكات و راناوه ستىت، چۆنكه پاره كهت رزقى ئەو نيه!
 هه موو شتيىك له گهردوونا به قهدهرى خۆى پهروه دگار
 ئەروا، به تاييه تى ئەم وجودانه مان؛ وجودى خۆمان،
 وجودى هه ره كيان، وجودى موواجه هه و رووبه پروو
 بوونه وه مان. ئىنجا پرسىار ئەوهيه كه بۆچى خۆى
 پهروه دگار ئەو زه لىليه به سه ر كافره كاندا ديىيت؟ «ذَلِكَ
 بَأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ
 شَدِيدُ الْعِقَابِ»؛ چۆنكه بهرانبهرى خۆى پهروه دگار
 وه ستاونه ته وه، بهرانبه ر به پىغه مبه ره كهى وه ستاونه ته وه،

به رانبهر به بانگهواز و وه حیه که و موسولمانان
 وه ستاونه ته وه، بویه حه تمهن خوی گه وره تیکیان
 نه شکینیت. بویه ئیوه یش ئیستا چاوتان له وه نه بیت پارتی
 و یه کیه تی زۆر به قووه تن و جه بهه ییکه و پشتیان به
 نه مریکاوه به ستووه، ئیمه پشتمان به خوی واحد و
 نه حه ده وه به ستووه؛ پشتی ئیمه به قووه تر و به هیژتره؛
 نه وانه یش روژیک ههر عوقوبه که نه چیژن، نه وانه
 که وتوونه ته به ره ییکی دژ به به ره ی دینی خوی
 په روه ردگار که هه موو روژیک مزگه وتیک دا نه خریت،
 نه و هه موو بی دینی به بلاو نه کریتته وه، هه موو روژیک
 کوفریکی به واحة نه یکه ن به قانون و نه یدهن به
 مه حکه مه کان به سه ر خه لکا ته تبیقی بکه ن. بویه
 ئاموژگاری من نه وه یه وره تان به رز بیت و پرواتان به خوی
 په روه ردگار بیت.

ئىمە پشتمان بە خۋاي واحيد و ئەھدەدوھ بە
ستوۋە؛ پشتي ئىمە بە قوۋەتتەر و بەھيزترە؛
ئەوانەيش روژيک ھەر عوقووبەكە ئەچيژن،
ئەوانە كەوتوونەتە بەرەيىكى دژ بە بەرەي
ديني خۋاي پەرۋەردگار كە ھەموو روژيک
مژگەوتىك دا ئەخرىت، ئەو ھەموو بىدينيە
بلاو ئەكرىتەو، ھەموو روژيک كوفرىكى بە
واحە ئەيگەن بە قانوون و ئەيدەن بە مە
حكەمەكان بە سەر خەلكا تەتبيقى بگەن.

مامۇستا كرىكار